

Sygn. akt II CSK 772/18

POSTANOWIENIE

Dnia 10 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku M. K.
przy uczestnictwie S. K.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 10 października 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w P.
z dnia 19 lipca 2018 r., sygn. akt IV Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący opiera wniosek o przyjęcie skargi na jej oczywistej zasadności. Wedle skarżącego oczywista zasadność dotyczy wybranych zarzutów naruszenia przepisów prawa procesowego.

Stanowiska tego nie sposób jednak podzielić. Skarga uczestnika postępowania zawiera sześć zarzutów naruszenia przepisów prawa procesowego, z czego dla uzasadnienia wniosku o jej oczywistej zasadności powołano się na trzy z nich. Nie można jednak uznać, że w odniesieniu do któregośkolwiek z nich można mówić o oczywistej zasadności.

Kluczowe zarzuty skarżący kieruje co do kwestii niedopuszczalności wydania postanowienia wstępnego w sprawie o podział majątku wspólnego co do ustalenia składu majątku. Pogląd ten jest dominujący w orzecznictwo Sądu Najwyższego, ale nie stanowiło to kwestii w sprawie, w której wniesiono skargę kasacyjną. Nie budzi bowiem wątpliwości, że sąd w sprawie o podział majątku wspólnego jest uprawniony do orzekania postanowieniem wstępnym o sporach dotyczących tego, czy konkretny składnik wchodzi w skład majątku wspólnego (art. 567 § 3 w zw. z art. 618 § 2 i 3 w zw. z art. 618 § 1 k.p.c.). Jak wynika z uzasadnienia postanowienia Sądu Okręgowego między uczestnikami istniał spór co do składu majątku wspólnego w odniesieniu do praktycznie wszystkich jego składników. Tym samym zarzut naruszenia przez Sąd przepisów o postanowieniach wstępnych nie może być uznany za oczywiście uzasadniony, wobec rozstrzygnięcia tych właśnie sporów w odniesieniu do 29 składników majątku. Z treści postanowienia nie wynika także, że rozstrzygnięcie o tych elementach jest jednocześnie wyczerpującym ustaleniem składu majątku.

Nie sposób także przyjąć oczywistej zasadności skargi w odniesieniu do zarzutów dotyczących naruszenia art. 382 w zw. z art. 386 § 6 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. w odniesieniu do niewykonania przez ten Sąd wskazań co do dalszego toku postępowania zawartych w kasatoryjnym wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 21 czerwca 2017 r. w odniesieniu do dowodu z przesłuchania strony (uczestnika). W uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia Sąd Okręgowy wyraźnie wskazał dlaczego nie było możliwe przesłuchanie uczestnika przez Sąd pierwszej instancji. Wynikało to z nieusprawiedliwionego niestawiennictwa uczestnika na posiedzeniu sądowym, mimo uprzedniego odroczenia posiedzenia w tym celu i mimo wniosku pełnomocnika uczestnika o przeprowadzenie przesłuchania.

Również zarzut naruszenia przez Sąd Okręgowy art. 380 k.p.c. polegający na nierozpoznaniu zawartych w apelacji wniosków o kontrolę postanowień dowodowych Sądu Rejonowego nie może być uznany za oczywiście zasadny. Sąd Okręgowy dokonał oceny tego wniosku na stronach 23 i 24 uzasadnienia wskazując, że do oddalenia wniosków doszło w wyniku uznania ich za zmierzające jedynie do przedłużenia postępowania (art. 217 § 3 k.p.c.). Ocena ta została przez Sąd Okręgowy wyjaśniona w uzasadnieniu, a więc nie można mówić o nierozpoznaniu zgłoszonego wniosku.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

as]

jw